

= Prefaci	7	
= Les Medes	13	
= L'illa de Menorca	33	
= Notes de Mallorca	77	El viatge... 79
Primeres impressions	85	
L'encant de Palma	92	
El castell de Bellver	97	
Lluís Martí	100	
Baranda o la impietat esgrogueïda	105	
Per un retrat de Gabriel Alomar	109	
Les faves	113	
El paisatge	118	
- Sobre la pictorialitat d'un paisatge	123	
Sóller. Fornalutx	128	
Sobre la santedat	131	
Mossèn Antoni M. Alcover	137	
El retorn	141	
	143	
= L'illa de Cabrera	153	
= Lívora	193	
Estat de la felicitat a Formentera	193	
Córsega, l'illa dels castanyers	215	
Notes de l'illa d'Elba	249	
Les modestes aventures de Sardenya	271	L'illa de Sardenya nova 269
Sardenya (Una altra versió de 1963)	288	
= Notes sobre Sicília	315	
Trapani	312	
A través de Sicília	323	
Taormina i l'Etna	333	
El paganisme	338	
Palerm	340	
Messina	346	
= Malta	351	
	367	
= Les illes petites	369	
A Suesia hi ha molts clans d'illes	369	
Les illes del golf Sarnic: Salamina, Espina, Pors, Hydra, Spatzidí	390	(380)
Delos (Dilos), Nicòs	401	
Sobre algunes Cíclades		
Santorin (Santorini): l'antiga Thera (Thira) (Thiiri) 412		
Amibada a Creta	422	
Creta: història i llegenda	433	
El palau de Mino, a Cnossos	446	
El museu d'Heraklion	459	
Rodes: la ciutat	470	
Rodes: l'illa	483	
algunes illes del Dodecanès	493	
Un port turc: Karpeni - Ufes	502	
L'illa de Samos	513	
Ismir - & Smirna (1957)	523	

Les leçons del nord: Skivros, Skivatos, Sköpelos, Aloni nos.
Xipre, 1957. 559 547
Algunas petita confirmación 569
Interp.

~~Indo v~~ 581-582

Alonissos

Alonissos

PREFACI

De jove —en realitat l'atracció m'ha durat tota la vida, perquè en aquest punt la joventut se'm manté viva—, de jove, vaig ésser molt donat a rodar per les illes. Aquesta atracció deu tenir per causa l'encantament que el mar sempre em produï. El mar ha estat una part de la meua vida —el Mediterrani, s'entén. En l'arrel d'aquesta predisposició no hi ha pas solament el gust de trobar-me en un determinat medi físic (un medi que de vegades és prodigiosament agradable i altres repel·lent), sinó una necessitat de comprendre com hem estat, com som i com probablement serem. Encara que avui el català hagi perdut pràcticament el contacte del mar, el seu pes ancestral és tangible en la nostra vida. Les escasses qualitats, els grans defectes, s'hi podrien potser referir. La nostra arcaica insolidaritat, la solitud infranquejable que caracteritza la nostra existència, s'hi podrien potser referir. En fi: el mar ha estat per mi un incentiu de curiositat inesgotable. i és per això que de molt jove que rodo per les illes. ¿Es que per ventura el que el mar té de més autèntic no es troba a les illes?

Aquest llibre parla de la meua experiència sobre el vobar per les illes. Impliqua un retorn al mar després de les primeres avortades tentatives de la meua vida. Fa referència a un determinat moment de la meua vida, del redimitament accidental —de les nostres (d'icic) illes i del mediterrani costal. ~~El~~ conta també una llarga vela sobre les lluminoses, radiants, tristes illes del pelag heleniic, les illes d'aquest mar, desseguit, ~~se~~ tenen una llum trista, sobretot gran i hi projecta el vent del mar i s'hi senten haves, i haves, amb una continuïtat humida i fatigosa.

Encara que els crítics no en parlin mai, perquè avui tethom ho entén tot, sobretot el que és totalment i definitivament inintelligible, continuo creient que el gran problema d'un escriptor és el de fer-se entendre utilitzant la menor quantitat de paraules possible. És un problema difícil, sobretot si hom utilitza la ploma no per a posar entre el lector i la naturalesa una falsificació qualsevol, flagrant i utilitària, sinó un text autèntic, humanament verídic. Si al cap de ~~alguns~~ anys de vogar en aquesta galera ho hagués vagament aconseguit, alguna cosa —potser— em justificaria.

En tot cas, he fet els possibles. Una de les coses que en aquest ofici s'ha de saber fer —i sobretot